

різноманітних джерел сильного на нього як позитивного, так та негативного характеру (наприклад, засоби масової інформації та комунікації, різка зміна подій навколишнього середовища), які щодня обрушуються на незміцнілий інтелект та почуття молодої людини.

Тобто сучасний світ багатий на негативний вплив на свідомість молоді. Протистояти цьому може системна робота з духовно-морального виховання та розвитку підростаючого покоління.

В умовах формування громадянського суспільства велика увага має бути приділена високому рівню правової культури населення. Тому необхідно також приділяти значну увагу правової освіти, виховання законослухняної поведінки. І це також є одним із пріоритетних завдань у роботі з молоддю.

Необхідно враховувати виховання у молоді поведінкової культури, культури побуту, так як людина, спілкуючись з оточуючими, висловлює свої почуття, емоції, демонструє та реалізує себе.

Однією з актуальних проблем виховання є процес формування та становлення духовно-моральної особистості сучасної молоді у зв'язку з тим, що інтелектуальні здібності та освіта молодого покоління повинні бути у взаємодії з його багатим духовним внутрішнім світом та високим рівнем культурного розвитку.

Як правило, це відноситься до становлення людини, набуття їм неповторної індивідуальності, власного образу, формування духовності, морального усвідомлення, творчого початку.

У духовно-моральному вихованні та розвитку сучасної молоді, на мій погляд, слід дотримуватись наступних рекомендацій:

- створювати орієнтацію на духовний розвиток особистості молодої людини;
- враховувати вікові та індивідуальні особливості;
- не пропускати дрібниць у розвитку особистості;
- допомагати опановувати загальнолюдські норми та моральні цінності;
- будувати відносини на підтримці їх позитивних індивідуальних рис та якостей характеру, які їм притаманні;
- актуалізувати приналежність дитини до певної культури і сприяти придбання нею цінностей і рис цієї культури.

Таким чином, сучасні реалії вимагають вживання термінових заходів щодо збереження моральних та духовних підвалин особистості, розвитку естетичної культури, яка через знайомство із прекрасним світом сприятиме формуванню системи духовно-моральних цінностей. Важливо сформуванню у молоді такі моральні якості, як любов до Батьківщини, доброти, працьовитість та відповідальність за своє життя.

Родін Марк Юрійович
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – старший викладач Карась А.В.

МОВА ТА МИСТЕЦТВО ЯК НЕЗЛАМНА СИЛА У ЧАСИ ВІЙНИ

Мова – відображення життя. Без мови неможливе ні спілкування, ні мислення, а значить неможлива й будь-яка діяльність. Проте, при складних обставинах функція мови може змінюватися. Такою обставиною є, наприклад, війна.

Що таке війна? Війна – це біль і страждання. Скільки гіркості, самотності і смерті несе в собі це слово. Мрія кожної людини – жити в мирний час, але, на жаль, в усі часи люди відчують за собою холодний подих війни.

Війна – це така подія, яка приносить із собою не тільки фізичний біль, але й великі моральні втрати. Навіть у такі скрутні часи ми повинні залишатися адекватними людьми, війну треба не тільки пережити, але й осмислити. Вона не тільки руйнує, але часто веде до згуртування народу, до емоційного, культурного, морального, етичного сплеску.

У період війни дуже великою проблемою стає те, що люди починають забувати про мову, культуру та мистецтво. Всі думають, що «гармати стріляють – музи мовчать», як казали за давніх часів. Але це зовсім не так. Війна не скасовує процесу мистецтва. Історично війна є одним із нормативних станів, одним із регулярних, перевірених і ефектно оспіваних способів існування людства, а зовсім не чимось кінцевим і виключеним із реальності.

Як казав міністр культури Олександр Ткаченко про війну 2022 року : «Війна дає поштовх досі невідомим нам наративам у мистецтві. В мистецтві ми завжди знаходимо відображення та переосмислення реальності часу, коли воно народилось. Наше мистецтво, що народилось протягом війни, буде говорити за нас довше, ніж ми живемо. Тому наше завдання сьогодні фіксувати все, збирати в одному місці і передавати далі світу». Сергій Жадан також закликає не відділяти культуру від війни, та не протиставляти людей, які зі зброєю боронять свою землю і тих, хто працює в тилу. Адже мистецтво та мова все більше наповнюються контекстом подій.

Якщо казати про проблему використання української мови в сучасному світі, то в силу відомих обставин, вона все більш перестає бути реальною. До війни, дуже багато людей спілкувалися російською мовою вдома та в побуті, проте з приходом «біди» на нашу Батьківщину все змінилось. Ті, хто раніше вважав, що мовний чинник зовсім не важливий, зараз же змінили свою думку: «Українська мова – дуже важливий чинник нашої ідентичності та національної самоідентифікації.»

Як писав Михайло Грушевський ще 95 років тому : «Всі ті, хто зроду Українець, родився і виріс з українською мовою на устах і хоче тепер іти спільно з своїм народом, з усіма свідомими синами українського народу, які хочуть працювати для його добра, боротися за його свободу і кращу долю. Але не тільки хто природжений Українець, а також і всякий той, хто щиро хоче бути з Українцями, і відчуває себе їх однодумцем, товаришем, членом українського народу, бажає працювати для його добра. Якого б не був він роду, віри чи звання — се не важно. Його воля і свідомість рішає діло»

Немає сумніву, що війна – це лиха година для людства. Вона об'єднує людей у єдиному пориві проти спільного ворога. Ми повинні пам'ятати в незалежності від часу, що українці – невмируща нація з тяжкою долею та високою мораллю. Підсумувати свою думку хочу словами Жадана про українське мистецтво в сучасному світі : «В Україні мистецтво – це не просто складова розваги, а дуже важливий маркер нашої ідентичності».

Саламатіна Дар'я Сергіївна
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – док. наук з соц. комунікацій, проф. Грабар Н.Г

МЕДОВЕ МІСТО

Місто Мелітополь розташоване серед безкрайніх степів. Довгі століття степ був малолюдним і небезпечним місцем. Іноді сухим і розпеченим, або мокрим, сніговим. Степом проходили купецькі каравани і посли російських государів. Особливу тривогу викликала "Кримська україна", звідки час від часу татари та ногайці робили набіги. Боротьба Руської держави з Кримським ханством постійно залучала у військові дії величезні кількості різноетнічних народів як з одного, так і з іншого боку. Приазовський степ бачив чимало військових баталій. Чимало крові пролилося на її безкрайніх просторах. Але між ногайцями, з одного боку, татарами та турками - з іншого, виникали протиріччя, і степ був для всіх мандрівників небезпечним місцем. Тому на річці Молочні Води в 1778 році, за вказівкою А.В.Суворова, на Овечому броді, поблизу Кам'яної Могили, "вершині" р.Молочної та на річці Карачекраці були поставлені козаки з кіньми, які несли охорону поштового тракту. Наш край добре знали запорізькі козаки. По безкайному степу вони здійснювали походи на Крим, а Чорним морем доходили до Константинополя. Річка Молочна служила водним шляхом, яким козаки після набігу до Криму йшли до Дніпра.